

¹Dies ist die Last über Ninive und das Buch der Weissagung Nahums von Elkos.²Der HERR ist ein eifriger Gott und ein Rächter, ja, ein Rächter ist der HERR und zornig; der HERR ist ein Rächter wider seine Widersacher und der es seinen Feinden nicht vergessen wird.³Der HERR ist geduldig und von großer Kraft, vor welchem niemand unschuldig ist; er ist der HERR, des Weg in Wetter und Sturm ist und Gewölke der Staub unter seinen Füßen,⁴der das Meer schilt und trocken macht und alle Wasser vertrocknet. Basan und Karmel verschmachten; und was auf dem Berge Libanon blüht, verschmachtet.⁵Die Berge zittern vor ihm, und die Hügel zergehen; das Erdreich bebt vor ihm, der Weltkreis und alle, die darauf wohnen.⁶Wer kann vor seinem Zorn stehen, und wer kann seinen Grimm bleiben? Sein Zorn brennt wie Feuer, und die Felsen zerspringen vor ihm.⁷Der HERR ist gütig und eine Feste zur Zeit der Not und kennt die, die auf ihn trauen.⁸Er läßt die Flut überher laufen und macht derselben Stätte ein Ende, und seine Feinde verfolgt er mit Finsternis.⁹Was gedenkt ihr wider den HERRN? Er wird doch ein Ende machen; es wird das Unglück nicht zweimal kommen.¹⁰Denn wenn sie gleich sind wie die Dornen, die noch ineinanderwachsen und im besten Saft sind, so sollen sie doch verbrannt werden wie dürres Stroh.¹¹Denn von dir ist gekommen der Schalksrat, der Böses wider den HERRN gedachte.¹²So spricht der HERR: Sie kommen so gerüstet und mächtig, wie sie wollen, so sollen sie doch umgehauen werden und dahinfahren. Ich

¹وَحْيٍ عَلَى نَيْنَوَى. سِفْرُ رُؤْيَا تَاخُومَ الْأَلْفُوشِيِّ، الرَّبِّ إِلَهُ عِيُورَ وَمُسْتَقِمَ. الرَّبُّ مُسْتَقِيمٌ وَدُو سَخَطِ. الرَّبُّ مُتَقِيمٌ مِنْ مُبْعِضِهِ وَحَافِظٌ عَصَبُهُ عَلَى أَعْدَائِهِ. الرَّبُّ بَطِيءٌ الْعَصَبِ وَعَظِيمُ الْقُدْرَةِ، وَلَكِنَّهُ لَا يَبْرُؤُ الْبَتَّةَ. الرَّبُّ فِي الرُّؤْيَةِ، وَفِي الْعَاصِفِ طَرِيفُهُ، وَالسَّحَابُ عِبَارُ رِجْلَيْهِ. يَنْهَرُ الْبَحْرُ فَيَنْسَفُ وَبُجْفُ جَمِيعِ الْأَنْهَارِ. يَذْبُلُ بَاسَانُ وَالْكَرْمَلُ، وَزَهْرُ لُبْنَانَ يَذْبُلُ. الْجِبَالُ تَرْجُفُ مِنْهُ وَاللَّكَلُ تَذُوبُ، وَالْأَرْضُ تُرْفَعُ مِنْ وَجْهِهِ وَالْعَالَمُ وَكُلُّ السَّاكِينِ فِيهِ. مَنْ يَفُتْ أَمَامَ سَخَطِهِ، وَمَنْ يَقُومُ فِي حُمُومِ عَصَبِهِ. عَيْطُهُ يَنْسَكِبُ كَالنَّارِ، وَالصُّخُورُ تَنْهَدُ مِنْهُ. صَالِحٌ هُوَ الرَّبُّ. حِصْنٌ فِي يَوْمِ الصِّيقِ، وَهُوَ يَعْرِفُ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْهِ. وَلَكِنْ بِطُوقَانٍ غَايِرٍ يَصْنَعُ هَلَاكاً تَاماً لِمَوْضِعِهَا، وَأَعْدَاؤُهُ يَبْغُهُمْ طَلَامً. مَاذَا تَعْتَكِرُونَ عَلَى الرَّبِّ. هُوَ صَانِعُ هَلَاكاً تَاماً. لَا يَقُومُ الصِّيقُ مَرَّتَيْنِ. فَإِنَّهُمْ وَهُمْ مُسْتَبْكُونَ مِثْلَ الشَّوْكِ وَسَكَرَانُونَ كَمِنْ حَمْرِهِمْ، يُؤْكَلُونَ كَالْقَيْسِ الْيَاسِ بِالْكَمَالِ. مِنْكَ حَرَجَ الْمُفْتَكِرُ عَلَى الرَّبِّ سَرّاً، الْمُسِيرُ بِالْهَلَاكِ. هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، إِنْ كَانُوا سَالِمِينَ وَكَثِيرِينَ هَكَذَا فَهَكَذَا يُجْرُونَ فَيَعْبُرُ. أَدْلُوكِ. لَا أَدْلُوكِ ثَانِيَةً. ¹³وَالآنَ أَكْسِرُ نَبْرَهُ عَنْكَ وَأَقْطَعُ رُبُطَكَ. ¹⁴وَلَكِنْ قَدْ أَوْصَى عَنْكَ الرَّبُّ، لَا يُرْرَغُ مِنْ اسْمِكَ فِي مَا بَعْدَ. إِنِّي أَقْطَعُ مِنْ بَيْتِ إِلَهِكَ التَّمَائِيلَ الْمُنْحَوْتَةَ وَالْمَسْبُوكَةَ. أَجْعَلُهُ قَبْرَكَ، لِأَنَّكَ صِرْتَ خَقِيراً. ¹⁵هُودَا عَلَى الْجِبَالِ قَدْ مَا مُبَشِّرٌ مُتَادٍ بِالسَّلَامِ، عَيْدِي يَا يَهُودَا أَعْيَادَكَ. أَوْفِي بُدُورِكَ، فَإِنَّهُ لَا يَعُودُ يَعْبُرُ فِيكَ ابْنُ الْمُهْلِكِ. قَدْ انْقَرَضَ كُلُّهُ.

habe dich gedemütigt; aber ich will dich nicht wiederum demütigen.¹³ Alsdann will ich sein Joch, das du trägst, zerbrechen und deine Bande zerreißen.¹⁴ Aber wider dich hat der HERR geboten, daß deines Namens kein Same mehr soll bleiben. Vom Hause deines Gottes will ich dich ausrotten, die Götzen und Bilder will ich dir zum Grab machen; denn du bist zunichte geworden.¹⁵ 2:1 Siehe, auf den Bergen kommen Füße eines guten Boten, der da Frieden verkündigt! Halte deine Feiertage, Juda, und bezahle deine Gelübde! denn es wird der Arge nicht mehr über dich kommen; er ist ganz ausgerottet.